

FIDESCO

Cambodja

Sihanoukville

ក្រុងព័ន្ធនៃសីហនុ

Geloof in Samenwerking

Oktober 2024

Lieve allemaal!!

Als kers op de taart wil ik graag afsluiten met deze missiebrief. Hierin wil ik mijn laatste twee maanden in Cambodja met jullie delen en ook mijn terugkomst in Nederland. Ik ben nu ongeveer één maand terug en heb alle tijd gehad om terug te kijken op dit geweldige jaar. Er is zoveel moois gebeurd! Ik wil graag wat meer vertellen over de relatie die ik had met mijn missie-partner, de momenten met mijn studenten en de weeskinderen, en vooral over het afscheid nemen. Daarnaast wil ik delen hoe het is om weer terug in Nederland te zijn.

Relaties

Ik wil graag iets delen over het leven samen met mijn missie partner. Samen met Alix heb ik dit jaar gewoond en hebben we samen onze missie geleefd. Ik heb veel geluk gehad dat ik een missie partner had die op dezelfde manier naar onze relatie keek als ik. Namelijk: we kozen ervoor elkaar lief te hebben als zusters, zoals God dat van ons vraagt. En dat hebben we zeker gedaan! Natuurlijk ging niet altijd alles goed.

Alix en ik zijn twee verschillende mensen met verschillende normen en waarden, maar we hadden de openheid om met elkaar te praten over onze verschillen. Het was voor ons belangrijk om dingen te delen als iets niet goed ging, of juist wel. Elke woensdagavond hadden we samen gepland om lekker uit eten te gaan en te praten over de missie. We sloten altijd af met een gebed om alles weer aan God terug te geven. Dit was een fijne manier om onze band te blijven voeden. We vonden het ook belangrijk omdat we een voorbeeld wilden zijn voor onze studenten. Na van loop van tijd merkten we dat zij dat ook zagen. Als één van ons alleen over het schoolterrein liep, kregen we altijd de vraag waar de ander was. Uiteindelijk konden onze studenten ons niet meer los van elkaar zien en vroegen ze zelfs of we zussen of beste vriendinnen waren. Ik denk dat we deze missie echt als zussen hebben geleefd. Je kiest niet voor je familie, net zoals we elkaar niet hadden gekozen, maar we kozen er wel voor om van elkaar te houden, met al onze mooie en minder mooie kanten. Ik kan zeggen dat dit echt een steun was in mijn missie. Ik kan mij mijn missie zonder Alix niet voorstellen en daarvoor ben ik erg dankbaar.

Afscheid

Ons afscheid begon eigenlijk op het moment dat onze tweedejaars studenten klaar waren met hun examens en naar hun stageplekken vertrokken. Na een lange periode waarin wij hard aan hun examens hadden gewerkt, waren zij geslaagd en hebben wij een mooi afscheidsfeest met hen gehouden. Samen hebben wij gegeten, gelachen en gevierd dat zij hun opleiding binnen Don Bosco hadden afgerond.

Certificaat als vrijwilliger.

Mijn Cambodjaanse "moeder".

Afscheid van de weeskinderen.

Op dat moment realiseerde ik mij dat mijn missie ten einde kwam. Ik bleef nog een maand, maar mensen begonnen langzaam te vertrekken en hun nieuwe leven te starten. Het afscheid was groots. Wij hebben veel samen gegeten en gedanst om afscheid te nemen! Wij waren zo trots op onze studenten, om te zien hoe hard zij hadden gewerkt om hun diploma te behalen.

Tegelijkertijd namen wij ook afscheid van mijn missie-partner. Alix ging twee weken eerder terug naar Frankrijk, dus er werd gezamenlijk afscheid van ons genomen. Om iedereen te bedanken, hadden wij samen 200 armbandjes gemaakt, verpakt met een klein dankjewel-briefje voor de hele school. Het was een fijne manier om zo afscheid van iedereen te nemen. Omdat ik nog twee weken langer bleef, had ik de mooie kans om de hele school te zien rondlopen

met de armbandjes om hun arm. We wilden ook een afscheidsfeestje houden, dus dat hebben wij samen gedaan met de tweedejaars studenten (omdat zij tegelijkertijd vertrokken). Het afscheid nemen was natuurlijk moeilijk, maar ik had het geluk dat iedereen voor mij vertrok. Hierdoor had ik de kans om mensen uit te zwaaien. Toen de dag aanbrak waarop ik zelf terug naar Nederland moest, had ik toch een zwaar gevoel. Ik had het "echte" afscheid nemen uitgesteld tot het laatste moment.

Op de dag zelf maakte ik een rondje over de school en nam afscheid van iedereen die ik tegenkwam. Als een-na-laatste liep ik het gebouw binnen waar de weeskinderen verbleven. Ik wist dat dit één van de moeilijkste momenten zou worden. Ik wist niet hoe ik afscheid van hen moest nemen en ik had niet de juiste woorden om hen uit te leggen waarom ik terug moest gaan. Toen ik naar binnen liep, wisten de kinderen meteen wat er aan de hand was. De oudere kinderen begrepen het beter en wisten dat zij mij voorlopig niet meer zouden zien. Ik heb daar nog een lange tijd gezeten om met hen te praten en naar hen te luisteren. Ik heb hard moeten vechten tegen mijn tranen en moest mijzelf echt overtuigen dat de vriendschap die ik met hen heb opgebouwd groter is dan het afscheid dat ik nu van hen nam.

Toen kwam het moment dat ik afscheid moest nemen van één van de personeelsleden (zij was verantwoordelijk voor de baby's in het kinderdagverblijf). Deze mevrouw was voor mij als een moeder tijdens mijn missie. Wij hadden een fijne relatie, ook al konden wij niet veel met elkaar praten. Elke keer als ik haar zag, gaf zij mij eten, of bleef ik bij de baby's om haar een beetje te helpen. Ik herinner mij dat ik eens een gat in mijn sok had en dat zij dat zag. De volgende dag kwam ze met één nieuwe sok die nog in de verpakking zat. Ze verontschuldigde zich omdat ze de andere sok niet had, maar ik wist dat zij en haar kinderen zelf vaak op blote voeten liepen. Dat ze mij die sok gaf, ondanks

dat ze zelf weinig had, raakte mij toen heel diep. Ik had zoveel liefde voor deze vrouw, vooral omdat zij veel pijn in haar leven had meegemaakt en toch zo liefdevol was. Het afscheid van haar was het zwaarste. Ik liep de ruimte van de baby's binnen, en op het moment dat zij mijn gezicht zag, wist zij wat er aan de hand was. Ik denk dat wij elkaar wel twintig minuten hebben staan omhelzen, met tranen over onze wangen. Ik vond het moeilijk dat ik niets kon uitleggen, omdat mijn taalbeheersing daarvoor niet voldoende was. Opnieuw moest ik mijzelf overtuigen dat onze vriendschap groter is dan het afscheid dat we nu namen.

Daarna, met mijn koffers in mijn handen en alle studenten om mij heen, nam ik nog snel afscheid en maakten we veel foto's om elkaar gedag te zeggen. Ik nam die dag afscheid met een groot verdriet in mijn hart, maar ook met rust. Ik wist dat het goed was en dat God voor iedereen daar zou zorgen, en dat mijn tijd erop zat. Die gedachte gaf mij de kracht om op een fijne manier afscheid te nemen. Ik ben eerst nog een dag naar de hoofdstad gegaan om daar op de school te blijven en afscheid te nemen. Met een student en enkele andere vrijwilligers brachten zij mij naar het vliegveld en zwaaiden wij elkaar uit. Toen zat het erop; het was klaar, en het was goed.

*Afscheids-
comité
op het
vliegveld..*

Terugkomst

Nu ben ik alweer een tijdje terug en ben ik een nieuwe opleiding gestart (Toegepaste Psychologie). Het terugkomen in Nederland vond ik moeilijker dan het landen in Cambodja. Ik merk dat ik zoveel mee terug heb genomen en echt moet leren om alles hier een plek te geven. Ik mis iedereen in Cambodja nog veel, evenals het dagelijkse ritme dat ik daar had. Het is lastig om weer terug te zijn in het snelle, veeleisende Nederland. Maar het is natuurlijk wel fijn om mijn vrienden en familie weer te zien. Ik ben nu in een nieuwe fase van mijn missie: erover vertellen. Mijn missie stopt niet in Cambodja, want ik weet dat God nieuwe plannen voor mij heeft. Geduldig wacht ik af om te zien wat mijn volgende missie zal zijn.

*Ontvangst-
comité
op het
vliegveld..*

Geloof

De hele reden dat ik op missie ben geweest, is natuurlijk vanwege mijn geloof. Het was mijn geloof dat me de kracht en liefde gaf om een jaar in Cambodja te wonen. Ik ging met de intentie om iets goeds terug te doen, omdat ik zo dankbaar was voor alles wat ik in Nederland had. Maar wat een verrassing: ik heb tien keer zoveel meer teruggekregen dan ik ooit had kunnen geven, en nu kom ik nog dankbaarder terug. Ik heb mogen ervaren dat God elke dag naast mij stond tijdens de missie en alles precies zo heeft geleid als het moest. Op zware momenten kon ik alles aan Hem geven en weten dat het goed zou komen. Wat een eer om deel te mogen zijn van Zijn missie en zo'n prachtige tijd in Cambodja te mogen beleven!

Dankjewel

Wat mij ook op de been hield, was de wetenschap dat er in Nederland een hele gemeenschap van mensen was die mij steunden in mijn missie. Mede dankzij jullie was deze missie mogelijk. Ik ben zo dankbaar voor alle gebeden en donaties, en ik weet dat ik door jullie steun gedragen ben tijdens mijn missie. Mijn missie werd niet alleen geleefd in Cambodja, maar ook in Nederland, door iedereen die betrokken was. Heel erg bedankt voor alles. Ik zal deze missie altijd in mijn hart dragen.

Amen.

*Bedankt
voor een
fijne missie!*

Hoe kunt u bijdragen?

Lianne ging niet alleen op missie, wij droegen haar mee. Elk gebed was belangrijk voor haar, maar het is ook goed om nu ze haar leven in Nederland weer gaat opbouwen, voor haar te blijven bidden. Haar missie kostte ook geld. Daarom zijn financiële bijdragen nog steeds welkom, groot of klein, éénmalig of regelmatig.

Internet

Op onze website vindt u nog de mogelijkheid om via Ideal of per tikkie rechtstreeks een bijdrage over te maken voor Lianne.

Bank

U kunt uw donatie rechtstreeks overmaken op onze bankrekening NL53 ABNA 0566 0142 97 t.n.v. Fidesco Nederland, Venlo. Vermeldt u er wel even bij dat het om een gift voor Lianne gaat.

Wat is Fidesco?

FIDESCO (samengevoegd van Fides (Geloof) en Coöperatie) is een internationale katholieke organisatie die in 1981 door de Gemeenschap Emmanuel in Frankrijk is opgericht. Fidesco zendt professionals over de hele wereld uit om bij te dragen aan de volledige ontwikkeling van de bevolking. Fidesco werkt altijd samen met de lokale kerk om juist de lokale ontwikkeling door kleinschalige projecten te stimuleren. Fidesco heeft meer dan 2.000 vrijwilligers uitgezonden, waarvan 25 Nederlanders. Na een voorbereidingstraject gaan de vrijwilligers twee jaar op missie. Fidesco is als internationale vrijwilligersorganisatie goedgekeurd door het Franse ministerie van Buitenlandse Zaken en is verder lid van verschillende NGO platforms. In Nederland is Fidesco erkend als Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Giften zijn aftrekbaar van de belasting.

Voor informatie of sponsoring:

Rooseveltlaan 2

www.fidesco.nl

info@fidesco.nl

2215 NX Voorhout

Bankrekening NL53ABNA0566014297

Tel: 0852-731732

t.n.v. Fidesco Nederland, Venlo

